

PUCLÍK

**ŠKOLNÍ ČASOPIS ZÁKLADNÍ ŠKOLY NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ
VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124**

číslo 10 - červen 2001

PŘED PRÁZDNINAMI...

A jsou tu!!! Ne ufoní ani Číňani, ale prázdniny. Určitě se nenajde nikdo, kdo by se na ně netěšil a z dálky je netrpělivě nevyhlížel, a pokud někdo takový opravdu existuje, tak by se měl nechat hezky rychle vyšetřit, protože takové netěšení se na prázdniny by mohlo znamenat vážnou duševní poruchu. Snad to není nakažlivé.

Je pravda, že před námi zůstává ještě několik ne zcela bezvýznamných dnů – třeba taková letošní akademie, kterou naše škola pořádá po třech letech, je velice důležitou událostí, která už stála spoustu úsilí, a aby tato práce nebyla zbytečná, musíme všichni udělat všechno, aby byl výsledek co nejlepší. Je to vlastně jedna z mála příležitostí, kdy může veřejnost – rodiče, známí, kamarádi – posoudit, co všechno dokážeme, jaké jsou naše možnosti a schopnosti. Nezapomeňte tedy všechny své blízké pozvat na 20. června 2001 v 18.00 hodin do Kulturního domu v Novém Městě na Moravě na naši školní akademii, která má tentokrát název Svět dětských snů.

Velice důležitým se letos stane datum 22. června. V jiném roce by to byla doba, kdy se odevzdávají učebnice a čistí se šmouhy na zdech tříd, které tu zanechaly ohryzky nebo houbohadrové přestávkové bitvy. Letos ale ne, letos bude tento den posledním ve školním roce a bude se vydávat vysvědčení. To všechno má na svědomí naše školní jídelna, která prodělá během prázdnin omlazovací kúru. V září už bychom měli mít možnost obědovat ve zcela novém a moderním prostředí, a pokud vše půjde dobře, občas si budeme moci vybrat i ze dvou různých jídel. Nechme se tedy překvapit.

Letošní poslední číslo časopisu pro vás připravila redakční rada, která byla po odchodu čtyř děvčat z deváté třídy doplněna o dva nové členy – **Mirku Tichou a Aničku Chytkovou ze 7.C**. Je téměř jisté, že začátkem příštího školního roku se rozroste ještě o další redaktory, protože chceme časopis trošičku obměnit po stránce obsahu, rozsahu i frekvence jednotlivých čísel. K tomu budeme ale potřebovat poněkud více „pracovních sil“. Mimochodem – jestlipak jste si uvědomili, že našemu Puclíkovi jsou právě dva roky? Je to sice pořád ještě batole, ale roste nám celkem zdárně a na jeho další „výchově“ bychom se měli podílet pokud možno všichni. Hned po prázdninách budeme mít příležitost.

Přejeme vám hezké počtení, které je tentokrát z velké části vaší zásluhou, neboť obsahuje spoustu zážitků z výletů, exkurzí nebo třeba i zamyšlení nad ukončením školní docházky. Všem přispěvatelům patří náš dík.

Redakční rada

**PUCLÍKOVA
ŠUŠKÁRNA**

- Letos poprvé nebudou žáci, kteří během roku dosáhli výborných výsledků v soutěžích, olympiádách či v oblasti prospěchu nebo kteří mají zásluhu na nějaké prospěšné akci pro školu nebo pro kolektiv své třídy, odměněni na konci školního roku knihou, ale zúčastní se zájezdu, který pro ně připravila škola ve spolupráci se Sdružením rodičů při 1. ZŠ. Čtyřicet vybraných dětí, které nominovali jejich třídní učitelé, si vyjede **13. června 2001 do Aquaparku do Hradce Králové**, kde je pro ně zajištěno čtyřhodinové koupání v jedné z nejlépe vybavených vodních atrakcí v České republice.
- Víte, že se dá **čekat na vlak i na autobusovém nádraží**? Sice tam těch vlaků moc neprojede, ale možná se tam čeká příjemněji. Přesně tak čekala na své spolužáky a učitele při odjezdu na školní výlet jedna žákyně naší školy, které bylo čím dál víc divné, že tam stojí sama, a která by ten skutečný odjezd vlaku asi prošvihla, kdyby nebylo rychlých kol jejích rodičů. Nakonec se vše stihlo a celá třída mohla spokojeně odjet vlakem z vlakového nádraží. Žákyni nebudeme z pochopitelných důvodů jmenovat, protože jde o Veroniku Rajskou z 8.C.
- Zajímavě vyskořoval slovo **pohádka** Jan Buchta ze 3.A:
 1. pád – Král
 2. pád – a královna
 3. pád – s princeznou
 4. pád – žili na hradě
 5. pád – král volal královnu
 6. pád – aby o princezně
 7. pád – byla s ní prýnam(znění 7. pádu nedokázal vysvětlit ani sám autor)

JAKÝ BYL LETOŠNÍ ŠKOLNÍ ROK?

HODNOCENÍ ŠKOLNÍHO ROKU OČIMA PANA ŘEDITELE

Konec letošního školního roku bude mít na 1. základní škole v Novém Městě na Moravě zcela jiný charakter než roky předcházející. V polovině června by měla být totiž zahájena komplexní rekonstrukce školní jídelny, která zahrnuje i rekonstrukci a úpravu příjezdových ploch a kanalizačního systému. Z hlediska bezpečnosti žáků a zaměstnanců školy není vhodné, aby rekonstrukce probíhala za plného provozu. Z těchto důvodů bude školní rok pro naše žáky ukončen v pátek dne 22. 6. 2001. V tento den také žáci obdrží vysvědčení.

V červnu, kdy se začne s vlastní stavbou, se mohou žáci stravovat ve školní jídelně 2. ZŠ a v době od 25. do 29. 6. 2001 se učitelé v zájmovém oddělení při školní družině postarají i o děti, pro které nebudou mít rodiče zajištěn dohled, náhradní program apod.

Tolik k organizaci závěru školního roku, ale jaký vlastně byl, jak probíhal, jaké akce, soutěže, olympiády a výchovné programy ovlivnily či významně zasáhly do průběhu celého školního roku?! Zkusme se tedy zaměřit jen na ty nejdůležitější, neboť na komplexní hodnocení je zatím brzy.

Na prvním místě bychom chtěli jmenovat soutěže a olympiády na okresní a oblastní úrovni, kde naši žáci dosáhli vynikajícího umístění v matematických, historických, přírodopisných a fyzikálních soutěžích. Nejvýraznějšího úspěchu jsme dosáhli jako tradičně v oblasti výpočetní techniky. V zeměpisné olympiádě a v soutěži německého jazyka (mladší i starší kategorie) obsadili naši žáci 1. místa v okresním kole.

Začátkem února proběhl na 2. ZŠ společný zápis dětí do budoucích prvních tříd obou základních škol, kde nás velmi potěšil vzrůstající zájem rodičů o zařazení jejich dětí na naši školu.

V dubnu se konaly již po osmé přijímací pohovory do specializované třídy se zaměřením

na výpočetní techniku. Byl zaznamenán rekordní počet přihlášek – celkem 110, lepší prospěch než 1,5 mělo cca 75 žáků. Z tohoto počtu si přibližně jedna pětina zároveň podala přihlášku i do primy gymnázia. Bylo jasné, že u přijímacího pohovoru mohl uspět zhruba každý čtvrtý žák, neboť přijato mohlo být z kapacitních důvodů pouze 26 uchazečů.. Jsme rádi, že na základě výběrového řízení byli přijati žáci nejen s dobrým prospěchem, ale i s opravdovým zájmem o výpočetní techniku. Ke studiu na SOŠ a SOU bylo přijato všech 118 žáků, kteří ukončili povinnou školní docházku, do primy gymnázia bylo přijato celkem 12 žáků a jeden žák byl přijat do sportovní třídy 2. ZŠ.

V průběhu školního roku se škola stala členem „Klubu ekologické výchovy“, který je součástí mezinárodní ekologické organizace Zelený kříž. Žáci si vytvořili vlastní „Ekologickou ústavu“, která zahrnuje základní zákonitosti ekologie.

V únoru jsme již po páté připravili akci s názvem „Týden dětem“, jehož součástí byl také pro žáky 1. stupně dětský karneval a pro žáky 2. stupně diskotéka. Sdružení rodičů při naší škole uspořádalo v květnu pro své děti „Zábavné rodinné odpoledne“. Všechny tyto činnosti proběhly v úzké spolupráci školy s rodiči. Je vidět, že existuje-li tato dobrá spolupráce, daří se úspěšně realizovat celou řadu zajímavých akcí pro žáky.

Toto je jen zlomek některých činností a akcí, které se nám podařilo úspěšně zrealizovat v průběhu tohoto školního roku. Další informace si mohou zájemci najít na webovských stránkách na adrese: www.nmm.cz/zs1

Co si přát závěrem?! Snad jen to, ať je ten příští školní rok pro žáky, učitele a rodiče aspoň tak úspěšný, jako ten letošní.

Mgr. Otto Ondráček, ředitel školy

JAZYKOVÁ HRA

ZÁVĚREČNÁ ČÁST JAZYKOVÉ SOUTĚŽE

Je před námi závěrečná část jazykové soutěže. Test z anglického jazyka z minulého čísla správně vyřešilo 40 žáků – 15 ze 4.A, 5 ze 4.B, 10 z 5.A, 4 z 5.C, 2 ze 6.B a 4 ze 6.C. Všichni úspěšní řešitelé dostanou od redakce malý dárek.

Dnešní poslední úkol je určen pro všechny kategorie – správné řešení odevzdejte do redakční schránky **do 15. 6. 2001**. Na vítěze čekají hezké ceny - například počítačové výukové programy cizích jazyků. S řešením neotálejte!

ANGLICKÝ JAZYK

4.-6. ročník

ZÁVĚREČNÝ TESTÍK

<p>1. English money is a
a) pound
b) dollar
c) crown</p> <p>2. Great Britain is in
a) Europe
b) America
c) Africa</p> <p>3. British queen's name is
a) Mary
b) Elizabeth
c) Victoria</p> <p>4. Big Ben is a
a) singer
b) clock
c) dancer</p> | <p>5. Cars in Britain go
a) on the right
b) on the left
c) in the middle of the road</p> <p>6. Hyde Park is in
a) Windsor
b) London
c) Oxford</p> <p>7. Great Britain is a
a) empire
b) republic
c) kingdom</p> <p>8. England has a
a) president
b) king
c) queen</p> | <p>9. London is in
a) the Czech Republic
b) England
c) Italy</p> <p>10. Shakespeare was a
a) writer
b) singer
c) teacher</p> |
|--|---|--|

TEST YOUR MEMORY

<p>1. Britain is divided into
a) three parts
b) four parts
c) five parts</p> <p>2. Great Britain is
a) a republic
b) a monarchy
c) a union</p> <p>3. The population of Great Britain is about
a) 56 million people
b) 50 million people
c) 52 million people</p> <p>4. The British national flag is sometimes called
a) Union Jack
b) Union James
c) Union John</p> <p>5. London is the capital of
a) Canada
b) The United Kingdom
c) New Zealand</p> <p>6. London is situated on the river
a) Trent
b) Thames
c) Severn</p> <p>7. Queen Elizabeth II was born in
a) 1936
b) 1926
c) 1939</p> | <p>8. The national currency of Great Britain is
a) dollar
b) pound
c) franc</p> <p>9. Downing Street 10 is official home of
a) Princ Charles
b) The Queen
c) British Prime Minister</p> <p>10. London is famous with
a) the narrow streets
b) the red double-deckers
c) the bikes</p> <p>11. London is
a) the 2nd largest city in the world
b) the 9th largest city in the world
c) the 3rd city in the world</p> <p>12. The London underground is
a) 184 km long
b) 625 km long
c) 418 km long</p> <p>13. Buckingham palace is
a) the Queen residence
b) home of Prime Minister
c) home of Christopher Wren</p> <p>14. The London underground has got
a) 10 lines</p> | <p>b) 15 lines
c) 11 lines</p> <p>15. The most important airports in London are
a) Heathrow and Schwechat
b) Gatwick and Orly
c) Heathrow and Gatwick</p> <p>16. The largest park in London is
a) Regent's Park
b) Hyde Park
c) Green Park</p> <p>17. In London there are
a) 200 statues
b) 40 theatres and musical halls
c) 3 parks</p> <p>18. Nelson's column is situated
a) near London Bridge
b) at the Piccadilly Circus
c) at the Trafalgar Square</p> <p>19. The Tower was built
a) in the 10th century
b) in the 11th century
c) in the 12th century</p> <p>20. St. Paul's Cathedral is known
a) for its Whispering Gallery
b) for the musical hall
c) for Nelson's column</p> |
|--|---|--|

NĚMECKÝ JAZYK

7.-9. ročník

Was möchten wir in Deutschland sehen

Nicht weit von uns liegt **Regensburg (Řezno)**. Es liegt an der **Donau (Dunaji)**, in der Stadt gibt es viele Spuren (stopy) nach den Römern (Římanech), ein schönes Schloss. Es war eine bedeutende (významné) Stadt im Mittelalter (ve středověku). In der nahen (v blízké) Wallhalla stehen die Büsten von berühmten (busty známých) Deutschen.

Die schönsten Schlösser des Königes Ludwig II. von Bayern, die wir von den Märchen (z pohádek) kennen, sind **Neuschwanstein** und **Lindau**.

Wenn wir dem Fluss **Rhein** entlang fahren (jedeme podél Rýna), sehen wir viele schöne mittelalterliche Burgen (středověké hrady), Schiffe, Weinberge (vinice), Städte wie z. B. **Köln (Kolín)** mit dem Dom, der wie unsere Sankt Veits Katedrale in Prag und Stefans Dom in Wien aussieht (vypadá).

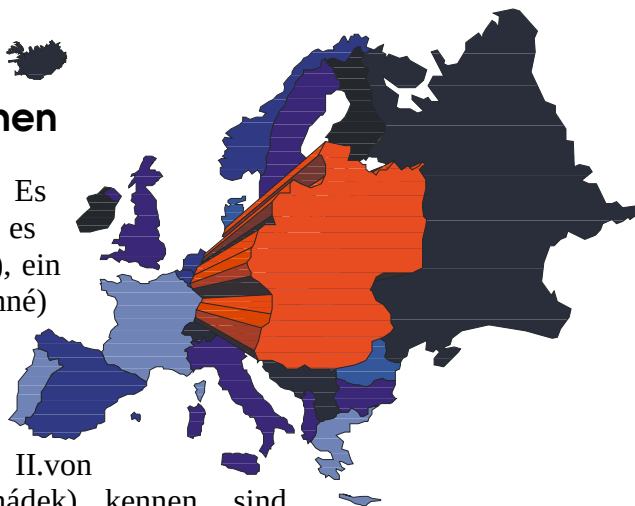
Die Stadt **Nürnberg (Norimberk)** können wir von den Geschichtelehrbüchern (z učebnic dějepisu) - der Nürnberger Prozess, aber auch die Altstadt, die Kaiserburg (císařský hrad). Jetzt wurde (se stal) Nürnberg zu einer Hafenstadt (přístavním městem). Nürnberg liegt nämlich am **Main-Donau - Kanal**. Die Schiffe von der Nordsee können durch den Kanal bis ins Schwarze Meer fahren.

Passau (Pasov) liegt an drei Flüssen, die zusammenkommen (stékají se): **die Ilz, der Inn** münden (ústí) in die Donau. Passau nennt man auch „deutsches Venedig“ (německé Benátky).

Wir können nicht die Hauptstadt **Berlin** vergessen. Es liegt an der **Spree** (na Sprévě). Das Symbol für Berlin ist **das Brandenburgertor**, die Straße „**Unter den Linden**“, die vom Brandenburgertor fast (téměř) bis zum **Alexanderplatz** führt, die **Museeninsel** mit dem **Pergamonmuseum**, **Zitadelle von Spandau** (bezpečná pevnost se zlatým říšským pokladem-Reichsgoldschatz), das Schloss **Charlottenburg** aber auch der **Friedrichstadtpalast**, das größte Revuetheater (früher Palast der Republik mit dem Revueprogram „Ein Kesselbuntes“ - dříve Palác republiky, **Kudamm** (Kurfürterdamm) mit Modegeschäften, Cafés und Restaurants, mit seiner Länge von 3,5 Kilometern von **der Gedächtniskirche** bis zum Hallensee. Ein typischer Berliner Souvenir - Berliner Bären (berlínský medvěd) in 67 Variationen, unter anderem (mimo jiného) auch als Kuscheltier („plyšák“, hračka na usnutí). **Berliner Zoo** gehört zu den größten und schönsten in der Europe. In Berlin und seiner Umgebung gibt es viele Seen, die zur Erholung (k rekreaci) dienen und die miteinander (mezi sebou) und auch mit den großen Flüssen verbunden (spojeny) sind. Den Schiffverkehr (lodní dopravu) vermittelt (zprostředkovává) die „**Weißer Flotte**“ (Bílá flotila).

Nicht weit von Berlin ist **Potsdam (Postupim)**. Hier sind besonders (obzvláště) das Schloss Sanssouci und seine Gärten bekannt. Alles wurde als eine Kopie nach dem französischen Versailles gebaut (bylo postaveno).

Das nächste Teil wieder im nächsten Puzlík.

Fragen zum Text

1. In welcher (kterém) Stadt kommen drei Flüsse zusammen?
2. Wo kannst du die Busten von den bekahnnten Leuten sehen?
3. Wo dreht man (natáčí se) die Märchen?
4. Wie kommst du schnell von der Nordsee zum Schwarzer Meer?
5. Wo war der Reichsgoldschatz_?
6. Wie lang ist Kudamm?
7. Was ist der Berliner Symbol?
8. Wie heißt der bekannteste Platz in Berlin?
9. Was typisches kauft man in Berlin?
10. Wo kann mann modernes Tanten, Singen, gute Unterhaltung in Berlin sehen?
11. Weiße Flote sind Züge, Schiffe oder Flugzeuge?
12. In welchen (kterých) Städten kann man ähnliche (podobné) Dome sehen? Weißt du warum?

4.-6. ročník

Rätsel

žlutý

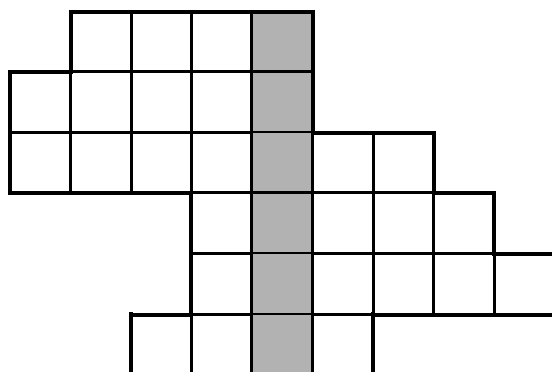
kočka

kolo

květina

zpívat

lavice

MISS 1. ZŠ 2001

V pondělí 4. 6. 2001 se v sále Kulturního domu v Novém Městě na Moravě uskutečnil druhý ročník soutěže MISS 1. ZŠ 2001, kterou opět připravila redakce školního časopisu PUCLÍK ve spolupráci s vedením školy, Sdružením rodičů při 1. ZŠ, které pořádání soutěže podpořilo finančně, a kolektivem učitelů.

I v letošním roce soutěži předcházela nominace dívek, která proběhla uvnitř kolektivů jednotlivých tříd 7.–9. ročníku. Do soutěže tak mohly třídy vyslat svoje favoritky, dívky se však mohly přihlásit také samy. Počet přihlášených dívek se před uzávěrkou několikrát změnil, aby do vlastní soutěže nakonec nastoupilo 13 nejodvážnějších děvčat. Několik dnů před vlastní soutěží byly dívky seznámeny s jejím letošním průběhem a dozvěděly se i náplň prvních dvou soutěžních disciplín, na které tak měly možnost se dopředu připravit. Hodnocení a posuzování výkonu soutěžících v jednotlivých discipli-

nách měla na starosti porota, jejímž předsedou byl pan ředitel Otto Ondráček a členy paní učitelky Martina Janíčková, Marcela Zelenková, Miroslava Kotovicová a pan učitel Miloslav Liedermann. Poslední členkou poroty byla loňská vítězka soutěže MISS 1. ZŠ 2000 Jana Pacalová.

První soutěžní disciplína byla spojena s představením kandidátek – zde měly dívky za úkol v poměrně krátkém časovém úseku říci porotě i divákům něco o sobě, o svých zájmech, zálibách, koníčcích apod. Už zde se projevily rozdílné schopnosti dívek promluvit na pódiu před publikem a pronést několik souvislých a smysluplných vět. Některé soutěžící tuto disciplínu trochu podcenily, což pro ně v konečném sčítání bodů mohlo znamenat třeba i ztrátu některého z titulů.

Následoval blok diskotékové hudby, v němž mohli diváci i soutěžící dívky využít tanečního parketu k odreagování od soutěžního napětí. Druhá disciplína měla ukázat, v čem soutěžící dívky vynikají, čím se odlišují od svých soupeřek a co umějí lépe než ti ostatní. O této „volné“ disciplíně dívky

opět předem věděly a mohly se tak na ni náležitě připravit, případně si ke svému výstupu přizvat další účinkující. Před zraky poroty i diváků se tak střídala vystoupení zaměřená na tanec a pohyb, zpěv a hru na hudební nástroje, ale také třeba ukázka z vystoupení mažoretek nebo rytmická skladba ve stylu amerických „roztleskávaček“.

Následující blok hudby a tance pro všechny soutěžící a diváky dal porotě čas k diskusi nad průběžnými výsledky soutěže.

Poslední disciplína, která měla rozhodnout o konečném pořadí, byla až do poslední chvíle pro soutěžící dívky velkou neznámou. K jejich úžasu se před nimi náhle zjevila profesionální cvičitelka aerobiku a dívky se konečně dozvěděly, že jejich

úkolem bude pozorně sledovat činnost cvičitelky a v rytmu hudby co nejlépe kopírovat její svižné pohyby. Tento úkol dal dívkám pořádně zabrat, neboť délka vystoupení byla 8-10 minut a tempo přímo vražedné.

Pak už všichni netrpělivě očekávali závěrečný verdikt poroty. Na pódium nastoupily všechny soutěžící dívky a z rukou mužské části poroty převzaly malou kytíčku jako výraz ocenění jejich odvahy, se kterou se do soutěže pustily, a vynikajících výkonů, jenž porotě a divákům předvedly. Vyhlášení výsledků bylo zahájeno dvěma diváckými kategoriemi. Na základě hlasování publika byl nej-sympatičtější chlapcem a tedy držitelem titulu **MISSÁK 1. ZŠ 2001** zvolen **Ondřej Poul z 9.B**. Za bouřlivého potlesku svých příznivců převzal jako odměnu šerpu, náramkové hodinky, malou sošku vzdáleně připomínající svého držitele a láhev „rychlých špuntů“.

Následující vyhlášené výsledky se už týkaly výhradně soutěžících dívek. Diváci svými hlasy rozhodli, že držitelkou titulu **MISS PUBLIKA 1. ZŠ 2001** se stala **Jana Michalová z 9.C**, která za mohutného potlesku diváků převzala šerpu, krásnou kytici, korunku, náramkové hodinky a poukázku na nákup kosmetiky v hodnotě 250 Kč.

Další výsledky už byly vyhlášovány výhradně na základě rozhodnutí poroty. **Titul 2. VICEMISS 1. ZŠ 2001** získala **Simona Vedmochová ze 7.B**, která spolu s titulem převzala šerpu, kytici, korunku, sportovní batoh a poukázku na nákup kosmetiky v hodnotě 250 Kč.

1. VICEMISS 1. ZŠ 2001 se stala **Klára Fiksová z 9.D** a obsadila tak v soutěži celkově druhé místo. I ona převzala od předsedy a ostatních členů poroty hezké ceny – šerpu, kytici, korunku, sportovní batoh a poukázku na kosmetiku za 300 Kč.

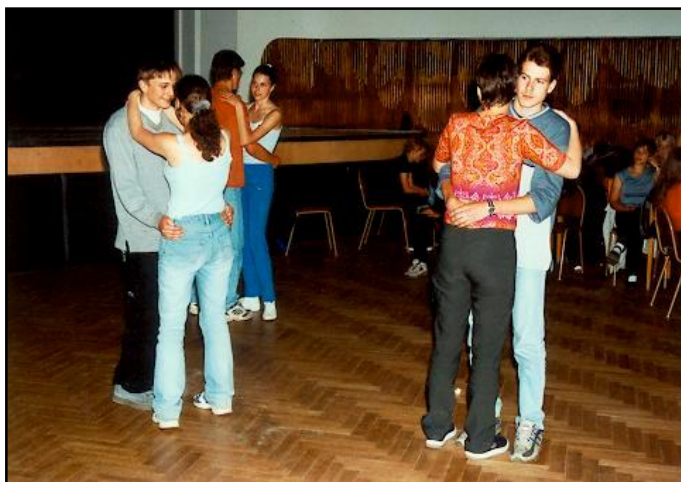
Napětí při vyhlásování výsledků stoupalo a celý sál ztichl, když hlavní moderátorka soutěže, paní učitelka Jaroslava Hnízdilová, oznámila, že nadešel čas vyhlásit hlavní kategorii – **MISS 1. ZŠ 2001**. Rozhodnutí poroty bylo v tomto případě shodné s vůlí hlasujících diváků a držitelkou titulu

MISS 1. ZŠ 2001 se stala Jana Michalová z 9.C,

kteřá si všechny přítomné dokázala získat svým výkonem v jednotlivých disciplínách. Za zvuku slavnostní fanfáry převzala od předsedy poroty šerpu vítězky celé soutěže, od loňské missky korunku a od dalších členů poroty krásnou kytici a poukázku na kosmetiku v hodnotě 500 Kč. No a protože vítězky jednotlivých kategorií oficiální republikové soutěže **MISS ČR 2001** dostávaly v letošním roce jako jednu z cen byt v Praze, dostala **MISS 1. ZŠ 2001** jako další cenu byt kdekoliv – tedy tam, kde se právě rozhodne utábořit. Cenou byl totiž stan.

Soutěž skončila, napětí pominulo a zbývajících část večera strávili všichni účastníci – soutěžící dívky, diváci, porota i ostatní učitelé, kteří se na přípravě a průběhu soutěže podíleli, v divokém tanečním rytmu.

Tak zase za rok...

JAK JSME PUTOVALI DO HOLANDSKA

Vyučování se ve čtvrtek 10. května neskutečně vleklo a málokoho zajímaly goniometrické funkce nebo ekonomika. Po dlouhých přípravách jsme se konečně dočkali. Jedeme do Holandska. Večer se před kulturním domem shromáždilo 19 pubescentů i s četným doprovodem a všichni čekali, kdy se dostaví autobus. Když se objevil, překvapené vzdechy nebraly konce. Místo všem známé barevné karosy do šrotu se objevil skoro nový dálkový krasavec, který se holkám zamlouval o to více, že za volantem seděl mladý sympatický blondák.

Za mohutného mávání se autobus vydal na dlouhou cestu plnou překvapení. Tu noc byli ještě všichni čilí, takže se autobus otřásl výbuchy smíchu a až k ránu se některým šťastlivcům podařilo najít legrační, ale pohodlnou polohu na spaní. Budíček zajistila paní učitelka Kozárová, když hlasitě oznámila do mikrofonu, že už jsme v prvním cíli naší cesty, na letišti ve Frankfurtu. Z autobusu začali pomalu vylézat rozespalí človíčkové, na něž musel být po ránu opravdu skvělý pohled. Po vstupu do rozsáhlého areálu jsme zjistili, že většina zaměstnanců letiště je zaměstnána stávkou. Ale jak se říká - všechno zlé je k něčemu dobré - aspoň se nikdo neztratil na dobu delší než 20 minut! Poté nás páni řidiči na odpoledne vysadili v Kolíně nad Rýnem, abychom si prohlédli katedrálu, ostatní pamětihodnosti a vesele utratili německé penízky.

A večer? Konečně návštěva našich e-mailových holandských přátel. K večeři jsme dostali klasické české špagety s nějakou „mňamkou,“ takže rodiny, které si nás poté rozebraly, se musely královsky bavit pohledem na naše „tlamičky“. Jestli jsme předtím měli obavy z konverzace v anglickém a německém jazyce, většinou ihned zmizely, protože jsme se instinktivně domlouvali nejen cizím jazykem, ale i rukama a nohama. A myslím si, že docela úspěšně - z 90% jsme si rozuměli.

Druhý den ráno, když jsme se se svými novými holandskými „friendíky“ objevili před radnicí, se dospívající rozdělili na dvě skupiny: na ty, co vzrušeně konverzovali česky o tom, jak se měli v rodinách a hlavně o problémech s vodou (v Holandsku mají také dva kohoutky, jeden na vodu a druhý stupňuje teplotu) a na druhou skupinu, která žvatlala tvrdou hatmatilkou o nás. Skupiny se udržely v tomto složení až na radnici, kde nás čekalo přivítání, oběd a projekty o našem Novém Městě a jejich městečku plném zeleně - Waalre. U kvízu, který připravily naše učitelky Janíčková a Zelenková, jsme se začali konečně vzá-

jemně „očuchávat“. Když jsme potom dostali rozchod v sousedním větším městě Eindhovenu, rozdělila se už většina do skupin „holky“ a „kluci“, přičemž fajn holandské dívky nás vzaly do módních obchodů, McDonalda a cukráren, zatímco kluci měli svůj vlastní program (který mi není znám).

Večer se konala diskotéka, která se ze začátku moc nevedla, ale pak nastoupil na scénu nejmenovaný český DJ Pavel K. a namíchal docela fajn hudbu, při které šel tančit i holandský profesor a naše trochu unavené učitelky, které předtím pily „limču“ v autobuse s řidiči. Neděle byla podle mě nejlepším dnem naší výpravy, navštívili jsme totiž zábavní park Efteling, který je podobný Disneylandu. Na spoustu pohádkových postaviček, které se hýbaly jako živé, a na skvělé atrakce se opravdu

nedá zapomenout. Holandští kamarádi dokonce měli česko-holandský slovník, takže o zábavu všeho druhu opravdu nebyla nouze. Vrcholným zážitkem byla pondělní návštěva jejich moderní školy.

Nakonec bylo loučení docela těžké, vyměnili jsme si e-mailové adresy a „opusinkovali jsme se“. Zbytek dne jsme pak trávili v chladné Belgii, kde se nám oproti Holandsku moc nelíbilo, jeli jsme na lodičkách a prohlíželi si historické jádro. Když jsme pak dopoledne přijeli domů, velmi unavení a šťastní jsme si lehli do svých postelí, začali jsme se těšit na holandskou návštěvu u nás.

A naše poslední myšlenka před usnutím? Bylo to nádherné. Kdo zaváhal a nejel, přišel o moc.

Lucie Marková, 9.C

EKOLOGICKÁ VÝCHOVA NA NAŠÍ ŠKOLE

Naše škola se koncem roku 2000 stala členem Klubu ekologické výchovy. Tento klub je občanským sdružením zajímavým se o ekologické vzdělávání a výchovu. Vznikl v návaznosti na nizozemský projekt Tulipán a je členem mezinárodní ekologické organizace Zelený kříž. O ekologické výchově se diskutuje snad ve všech oborech lidské činnosti a lidé si opravdu stále více uvědomují problémy spojené s budoucností našeho životního prostředí. Přišlo nám tedy samozřejmě připojit se k projektu enviromentální (ekologické) výchovy.

Naším cílem je začleňovat tuto výchovu nenásilně do všech předmětů, podchycovat zájem jednotlivců o životní prostředí a vytvářet tak kladný vztah žáků k přírodě. Tento program realizujeme hrou, ale zároveň věcnou formou. Nezbytné třídění odpadů (papír,...) a jeho další recyklace byla jednou z prvních aktivit naší školy. Dále proběhla ekologická akce s podtextem „Šetříme elektrickou energií“. Smyslem této akce bylo pokusit se v průběhu jednoho pracovního týdne ušetřit co nejvíce elektrické energie. Výsledek byl překvapivý, odběr se snížil o více než jednu třetinu! V této akci i nadále pokračujeme a průběžně ji vyhodnocujeme.

Žáci si také vytvořili „Ekologickou ústavu“, která zahrnuje základní zákonitosti ekologie, účastní se ekologických soutěží a sami se tak přímo podílejí na zlepšování našeho životního prostředí. Ze soutěží to byl např. „Sběr starého papíru“, „Ekokvíz“, „Mladý zdravotník“, literární a výtvarné soutěže s ekologickým zaměřením a jiné. Dále to jsou různé projekty s ekologickou tematikou. Jmenujme alespoň projekt „Kyselý déšť“ v rámci projektu Tereza, „Ekoparlament“ atd. Také se aktivně zapojují do sběru léčivých bylin, účastní se zeměpisných a přírodopisných olympiád, exkurzí se zaměřením na ekologii apod.

Výsledky naší snahy a především snahy našich žáků se pravidelně objevují na ekologické nástěnce v budově školy, ve školním časopise Puclík či na webových stránkách školy. Jsme si vědomi, že jde o mravenčí a dlouhodobou práci. Uvědomme si, že naše životní prostředí nám vše jednou vrátí - ať v dobrém, či zlém. Proto si ho chraňme.

Mgr. Martina Janíčková

VÝLETOMÁNIE

...ANEŽ CO JSME ZAŽILI NA ŠKOLNÍCH VÝLETECH

Výlet 4.A

Každý se na tento výlet těšil. Sraz jsem měli v 7.15 u kulturního domu. V 7.30 hod. přijel „luxusní“ autobus. Jeli jsme obě třídy - 4.A a 4.B. Jako vstupenku musel mít každý svůj vlastní igelitový sáček. Výlet byl naplánován do Hradce Králové a Chrudimi. Cesta nám vesele uběhla díky poslouchání walkmanů. Já jsem dělala různé věci. Četla jsem si, bavila jsem se se sousedkou nebo jsem něco jedla. A když už nebylo co dělat, dívala jsem se z okna nebo jen tak odpočívala. Jeli jsme ale spíš 2 hodiny. Pan řidič nebyl moc příjemný, ale ani se mu nedivím, když měl hned po nás odvézt další lidi do Španělska.

Když jsme konečně dojeli, rozdělili jsme se do dvou skupin. 4.B šla do obřího akvária a my, 4.A, jsme šli na jakousi projekci. Nejvíce mě tam zaujalo rejnočí akvárium, kde bylo asi 5 rejnoků a nějaké ty malé ryby. Jeden rejnok byl dokonce jako obrácený „dalmatýn“, protože měl na sobě bílé puntíky a jinak byl celý černý. Dále tam měli puštěnou velikou televizi, kde běžel dokument o mořských živočiších. Pak jsme se vystřídali. My jsme šli do obřího akvária a ostatní se vydali na projekci s rejnoky.

V 1. místnosti byla výstava mušlí. Jedna mušle tam vypadala jako mozek. Potom jsme vyšli nějaké ty schody a došli jsme na takovou malou lávku. Pod námi byla voda, kde plavaly různé ryby. Měl tam být prales a také že byl. Bylo to tam celé zarostlé a vlhko tam bylo jako v opravdovém pralese. To byla 2. místnost. No a ve 3. místnosti bylo veliké akvárium. Plavalo tam tisíce ryb. Pán, který nám o tom všem povídal, řekl, že prý se tam každý čtvrtěk potápí potápěč a krmí tyto ryby z ruky. Je tam napuštěno asi 13000 l vody. No a ve 4. místnosti byly suvenýry, kde se jen utrácelo a utrácelo. Byly tam různé plyšáci, přívěsky, prospekty a pohledy.

Pak jsme se sešli obě třídy a šli jsme do kavárny U piraně. Abych pravdu řekla, bylo tam děsné vedro a dusno. Nedalo se tam dýchat. Ale nakonec jsme to přece jen přežili. Taní prodavačka chudák létala sem a tam. Já s kamarádkami jsme se nechaly s paní učitelkou vyfotit. Všichni tam kolem nás stáli a dívali se,

jak se my čtyři fotíme. Až docvakaly aparáty, nasedli jsme do autobusu a jeli do Chrudimi. Já jsem

si cestou do Chrudimi hrála s plyšáky na pořad CARUSOŠOU. Jeden byl pořadatel (Otakar Brousek ml.) a ostatní soutěžící. Když jsme dojeli do Chrudimi, dali jsme si rozchod od 12:30 do 13:30 hod. Nejčastěji jsme navštěvovali cukrárnu, tabák a hračkářství. Pro holky bylo samozřejmě květinářství. Kluky květiny nezajímaly. Ti si koupili v hračkářství letadýlka a byli spokojení. Kdo měl nakoupeno, sedl si na lavičku a čekal, až bude 13:30 hod. Když už bylo půl druhé, šli jsme do muzea loutek. Byly tam loutky z různých zemí. Také tam měli velkého vycpaného velblouda a na něm seděla solimánka a za ní jakýsi princ. Pod velbloudem seděl vypasený solimán. Mně se asi nejvíce líbily loutky z USA a z Japonska. Ve 2. patře byla nádherná místnost, kde všechno fosforově zářilo. Kdo měl bílé oblečení, zářil modře. Někomu dokonce i zářily zuby. Ve 3. patře byla herna. Tam si každý mohl pohrát s nějakou loutkou. Kluci šli zatím na výstavu hracích skříněk a holky byly v herně. Chtěly jsme na kluky vybafnout, ale jaksi se nám to nepovedlo. Oni totiž šli druhou stravou a vybaflí na nás oni. Všechny jsme ječely hrůzou. Pak jsme se vyměnili. Myslím, že ty hrací skřínky bavily víc holky než kluky. Potom jsme rychle spěchali na autobus.

Cestou chvíli přšelo, ale pak přšet přestalo. Když jsme dojeli do Žďáru nad Sázavou, zastavili nás policajti, abychom chvíli počkali, že prý tudy pojedou cyklisté. On totiž byl Závod míru. Nejeli jsme ani 5 minut, museli jsme zase počkat, než přejedou další cyklisté. Jako první jelo plno aut a plno policajtů. Policajti jeli na motorkách i v autech. A nakonec jelo stádo cyklistů. Bylo jich tisíce! Návrat byl naplánován v 16.00 hod. Ale jak jsme se zdržovali tím čekáním, dojeli jsme domů až někdy v 17.00 hod. No a naše konečná byla v Novém Městě na Moravě. Řekla bych, že když jsme přijeli domů, byli všichni moc unavení. Jakkap by ne, když jsme celý den chodili po náměstí a prohlíželi jsme různé výstavy. Z tohoto výletu máme zážitky na celý život a všem se nám moc, moc, moc líbil.

Andrea Šikulová, 4.A

Výlet 4.B

Už vím, že na tento výlet budu ráda vzpomínat. Večer před usnutím jsem celý den prožívala znovu. Ráno jsme vyjeli v 7.30 hodin od kulturního domu.

Autobus byl krásný, ale pan řidič se o něj asi bál, protože nám toho moc nedovolil. Ale den začal hezky. Jeli jsme do Hradce Králové. Tam bylo OBŘÍ AKVÁRIUM. Bylo tam spoustu rybek i rybiček. Dokonce i dešťový prales, přes který vedla lávka, a dole plno vody a v ní spoustu rybiček barevných i jednobarevných, ale všechny byly krásné. Potom z tunelu jsme se na stejné rybky dívali zespodu z toho tunelu. Bylo to nádherné, vše hrálo barvami. Viděli jsme i pěkný film o podmořském světě. Asi všem se líbil malý obchůdek se zmrzlinou a jinými dobrotami. Musím říct, bylo to moc hezké, přímo nádherné. Ráda se tam někdy vrátím nejen ve vzpomínkách, ale i doopravdy. Třeba tam zajedeme i s mamkou, taťkou a Makinou. Bohužel bez naší Dýdy (to je náš pes). Dýdu by rybičky asi moc nezajímaly, ale táhlo by ji to nahoru na zákusky i zmrzlinu.

Až jsme se pokochali krásou mořských hlubin, vyrazili jsme do Chrudimi. Tam byl zase ráj loutek, maňásků. Ale na něco jsem zapomněla. V Chrudimi

jsem měli rozchod. Měli jsme 1 hodinu na to, abychom vyslídili cukrárnu a obchody s různými

věcmi a dárky. Musím říci, že po rozchodu jsem si připadala jako po královské hostině. Svůj čas jsem totiž převážně trávil v cukrárně. No ale teď zpátky k loutkám. Tam se mi to opravdu moc líbilo. Sice jsem tam byla už jednou se zájezdem s výtvarkou, ale znovu si to osvojit není přece špatná věc. Viděli jsme různé druhy loutek i svítící divadlo, které se mi líbilo, protože všichni, kdo v té místnosti byli a měli bílé roláky, svetry a trička, zářili jako andělé z čistírny. Byl tam i Hurvínek a Spejbl ve skutečné velikosti. Odnegli jsme si odtud i nápad do Vv na loutku, kterou uděláme z krabičky od lentilek. Já asi udělám draka nebo Zlatovlásku.

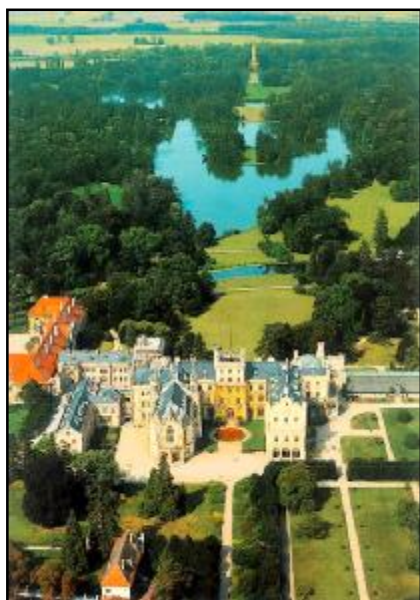
V poslední místnosti byly hrací skříňky. Asi nejvíc se mi líbila klec s ptáčky, kteří zpívali a mrskali ocásky. Měli jsme opravdu štěstí nejen na počasí, ale i na to, že tam hrací skříňky byly, protože to není stálá expozice. No ale na konci byla nádherná odměna. Nebyla sice sladká, ale myslím, že stála za to. Byla tam totiž herna. Divadlo, ve kterém samozřejmě nechyběly loutky. To jsme si mohli zahrát. Já jsem si hrála s malým kašpárkem a dupačkou – jakousi vdovou. Nevím, jestli to byla vdova, ale připomínala mi ji. Byly tam i prolézačky. V tomto muzeu nechybělo nic. Ale byla opravdu škoda, že jsme tam nemohli být déle, protože nás tlačil čas. Myslím, že by se to líbilo nejen pětiletým dětem, ale i osmnáctiletým. Tohle muzeum mě přineslo velké potěšení.

Když jsme jeli domů, tak jsme ve Žďáře viděli závod Míru. Sice jsme museli čekat, ale co, to k tomu patří. Domů jsme dojeli s menším zpožděním, ale nikomu to nevadilo. Teda aspoň myslím. Výlet se moc povedl a mně se moc, moc, moc, moc, moc, moc, moc, moc líbil. Byl to opravdu povedený výlet.

Katka Pavlíková, 4.B

Výlet 7.C

Dostavili jsme se na místo srazu. Andula samozřejmě poslední, ale včas. Před námi stál luxusní autobus už na pohled zvenku. Myslím si, že se všichni těšili, až usednou do autobusu. Ale jako naschvál přijel jiný autobus, takový ani ne luxusní, kterým jsme odjeli. Přijeli jsme do Dolních Věstonic, kde jsme šli na prohlídku archeologického muzea. Muzeum byla rozpraskaná budova. Ovšem co bylo uvnitř, nebylo úplně zas tak špatné. Zhlédli jsme zde Věstonickou Venuši, kosterní pozůstatky lidí, doklady o nejstarší keramice a textilu, hlavičky zvířat z pálené hlíny, čelenku s rytou výzdobou z mamutoviny a mnoho dalších zajímavých věcí. Bylo tam taky hodně zajímavostí na čtení, ale do toho se asi nikomu nechtělo. Po prohlídce jsme se vrátili zpátky do autobusu a jeli do Lednice.

Konečně autobus zastavil a my vystoupili. Akvárium Malawi bylo na našem programu okolo zámku jako první. Zde jsme viděli spoustu zajímavých živočichů, hlavně ryb, krokodýlů, kteří se ani

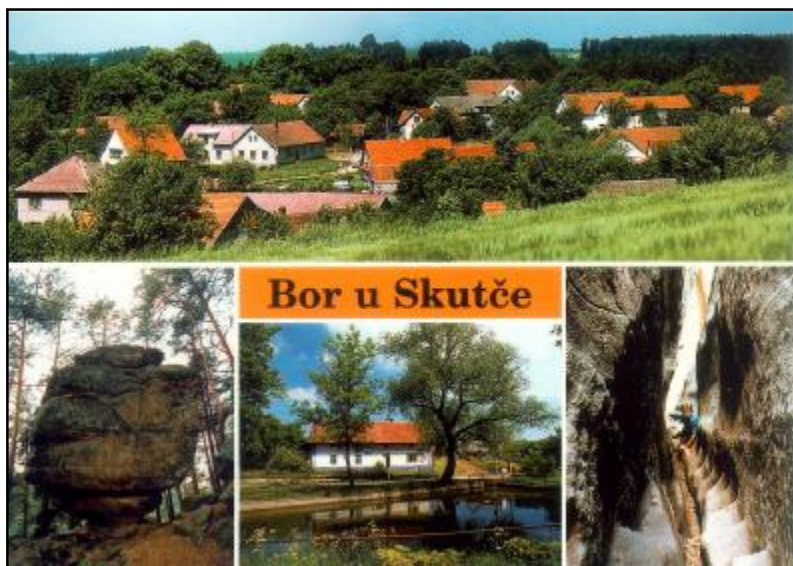
jednou nepohnuli, žraloka a spoustu dalších tvorů a mušlí. Než jsme šli na prohlídku zámku, měli jsme rozchod. Skoro všichni se nahrnuli do francouzské zahrady. Po skončení rozchodu jsme se shromáždili u vchodu do zámku a vstoupili do haly. Bylo tu nádherné dřevěné ručně vyřezané schodiště. Škoda, že nábytek byl jak po vykradení. Jakmile pán domluvil a řekl svůj úvod, přesunuli jsme se do jiné místnosti. Po každém jeho proslovu jsme přestoupili o místnost dál. Nábytek zde tedy ani nebyl, ale co jim tu nechybělo, byly lustry a spoustu té řezbářské práce. Škoda bylo také to, že jsme nenavštívili skleník, zrovna se opravoval. Byli jsme v zemědělském muzeu, kde vystavovali množství zvířat, zbraně, různé krajiny a spoustu smradu.

Lodkami jsme dopluli ke břehu blízko Minaretu. Když jsme se belhali v Minaretu nahoru, někteří počítali schody a napočítali jich většinou 302. Vylezli jsme do nejvyššího patra a naskytl se nám pohled na celou krajinu. Pohled dolů taky nebyl špatný. Po Minaretu jsme se vrátili k autobusu a ještě chvilku (u autobusu) jsme měli rozchod. Skoro celý autobus, spíš skoro všichni, si koupil lázeňské oplatky u jednoho stánku. Prodavač nás pochválil a pozdravuje celé Nové Město na Moravě. Cesta zpátky uplynula rychle. Výlet se nám líbil.

Miroslava Tichá, 7.C

Poslední školní výlet 9.D

2. – 4. května jsme byli na školním výletě s naší třídou 9.D. Počasí nám přálo a učitelé, paní třídní učitelka Ficová a pan učitel Hnízdil jako náš dospělý dozor nad námi dospívajícími žáky, byli stejně uneseni jako my.

Po dlouhé, komplikované cestě s předvýletní písmečkou ze zeměpisu jsme se i tak šťastní ubytovali v hotelu. V okolí hotelu se nacházelo fotbalové i volejbalové hřiště a koupaliště. Po večeři ve společenské místnosti se někteří z nás zúčastnili zábavných společenských her.

Další den ráno s velmi „vydatnou“ snídaní (čtyři kolečka salámu + kousek másla) jsme se vydali na slibovaně krátkou túru. Krásná trasa v okolí pískovcových skal a okolí Toulouvcových maštalí, pro-

hlídka útvaru z pískovce, připomínající vejce na špičce skály, která nese název Kolumbovo vejce, se nám velice líbila. Tato trasa byla slibovaně krátká necelých 40 km. Po návratu a večeři následovaly společenské hry.

Třetí a poslední den na zpáteční cestě jsme ve městě Skutči navštívili městské muzeum. Jako zajímavost nám ukázali papírovou desetikorunu vyšitou vlasy na kousku látky.

Na našem posledním výletu se nám opravdu líbilo. Neradi jsme se loučili, protože to byl náš poslední výlet s naší prima třídní učitelkou a dobrým kolektivem z naší skvělé školy.

Žákyně 9.D

...A JAK TO VIDÍ DEVÁŤÁCI

MYŠLENKY ZE SLOHOVÉ PRÁCE ŽÁKŮ 9.A A 9.C VYBRALA PANÍ UČITELKA PALEČKOVÁ

Poněvadž posle dním slohovým útvarem v 9. třídě je proslov, znělo téma závěrečné slohové práce takto: *Proslov k žákům a učitelům u příležitosti zakončení školní docházky. Se svolením autorů těchto prací jsem vybrala některé myšlenky:*

- ...a proto vás žádám, abyste ještě učitelům dali najevo, že si vážíte toho, co pro nás za těch devět let udělali. I přesto, že nám sem tam „lezli na nervy“. Ale vždyť my jim také. A jak moc!

- ...vždyť učitelé byli jako naši druzí rodiče a podali nám ruku, když jsme byli v nouzi.

**Jana Sekerešová,
9.A**

- Uzavíráme jednu z nejkrásnějších kapitol našeho života – dětství. Stáváme se dospělými, i když na to někdy svým chováním nevypadáme.

Radim Prudký, 9.A

- Zvlášť nám bude chybět vstřícný a laskavý přístup některých učitelů. Od některých si naopak rádi odpočineme.

Miroslav Ondrák, 9.C

- Upřímně závidím všem, kteří jsou teprve v sedmé nebo osmé třídě, protože na této skvělé škole ještě zůstávají. Asi si říkáte, že nejsem normální, ale až budete v devítce, myslím, že řeknete totéž.

Jana Michalová, 9.C

- Všechny patnáctileté „chytré hlavy“ odcházejí. Vždycky jsme si říkali: „Ať už jsme

z toho růžového kriminálu venku!“ Ale teď se nám moc nechce.

- Přece jenom jsme měli a máme všechny učitele prokouknuté a víme, co od nich můžeme čekat, ale co budeme dělat na cizí škole, v cizím prostředí...?

- To bylo vtípků a schválností, co jsme se nadělali učitelům!

Pavel Kamitz, 9.C

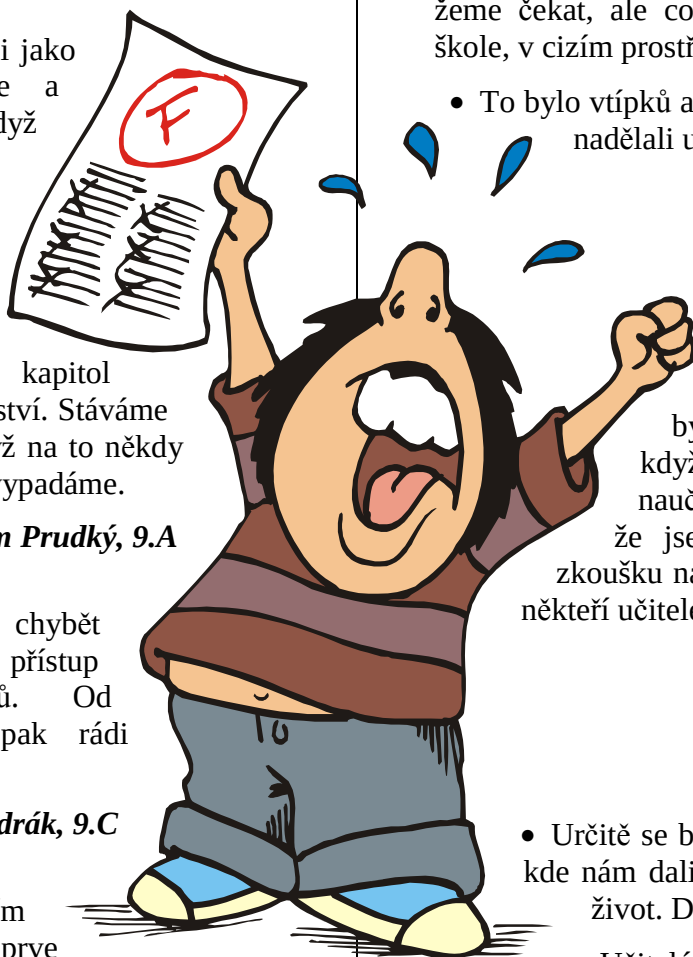
- Kdybych měl hodnotit všechny učitele, kteří mě učili, nehodnotil bych asi všechny stejně, i když mne každý něčemu naučil, o čemž svědčí i to, že jsem s úspěchem složil zkoušku na střední školu. Snad se někteří učitelé polepší!!!

Jan Krška, 9.C

- Určitě se budeme vracet na místo, kde nám dali tak dobré základy pro život. Děkujeme!

- Učitelé nás také naučili hovořit cizími jazyky a jeho znalost jsme si díky této škole mohli ověřit v zemi větrných mlýnů a výborných sýrů – v Holandsku. Já osobně jsem vděčná, že jste nám tuto návštěvu umožnili, protože jsme si odtud odnesli mnoho krásných dojmů a protože mnozí z nás se tam už možná nikdy nepodívají.

Blanka Sedláková, 9.C

- Chtěla bych se zmínit o pobytu v Holandsku. Bylo to něco, co je umožněno jen málokterým školám a naše škola to pro nás připravila za velmi výborných podmínek. Po týdnu v Holandsku jsem se seznámila s evropskou kulturou. Myslím, že to byl ten nejhezčí způsob ukončení školní docházky na základní škole.
- Nejvíc pro mne znamenali kamarádi ve třídě a také ti chápaví učitelé a učitelky, kteří si nepřišli na hodinu odbýt svou pracovní dobu, ale měli rádi svůj předmět a učili ho s nadšením, které se přeneslo i na žáky a tím nám nevědomky zpříjemnili život.
- Všem těmto učitelům bych chtěla poděkovat za to, že nás měli rádi. My za to máme rádi je.
- Určitě bych nechtěla zapomenout na všechny ty školní akce jako třeba Týden dětem, exkurze a výlety. Vždy jsem si byla vědoma, že to není standardní součást výuky, ale že to muselo stát hodně času, námahy i peněz vytvořit takový týden jen a jen pro nás. Zažili jsme hodně legrace a často byl ten týden lepší než celé týdenní jarní prázdniny, které po něm následovaly.

Marie Příbylová, 9.C

- Tato kapitola života byla přípravou pro kapitolu další. A za tuto přípravu, určitě dobrou přípravu, jsme vám patřičně vděční.

Ludmila Polnická, 9.C

- Jménem naší 9.C chceme všem učitelům a vedení školy popřát hodně zdraví a trpělivosti a aby zde naše škola vydržela dalších aspoň sto padesát let a zůstal v ní takový kolektiv učitelů, jaký zde byl s námi. Slibujeme, že budeme chodit na návštěvy

hlavně za naší třídní a sdělovat jí, jaké máme úspěchy nebo co nás potkalo zlého.

Lukáš Koutník, 9.C

- Řekla bych to asi tak: Z malé holčičky, která nevěděla nic o skutečném životě, která nevěděla nic o tom, kolik práce a úsilí dá

vzdělání, vyrostla vašim přičiněním téměř dospělá dívka, která už není tak naivní jako tenkrát v 1. třídě, kdy si nedovedla představit, co z ní za těch devět let bude.

- Teď už to vím a vědí to i ostatní, kterým jste právě vy, učitelé, pomohli dostat se tam, kam se dostat chtěli. Střední škola bude další velká zkušenost, ale my jsme na ni díky vám stoprocentně připraveni.

Jana Vlčková, 9.C

Nejvíc legrace jsme užili v kilometrových frontách na obědy nebo v tlačenicích v šatnách.

Tomáš Olšan, 9.C

- Přes všechno zlé i dobré nakonec prohlašuji: „Bylo mi tu s vámi všemi moc fajn!“

Nela Sattlerová, 9.C

Vážení přítomní,

Sešli jsme se, abychom se u příležitosti slavnostního shromáždění rozloučili nejen s naší školou, ale také se všemi, kteří s námi sdíleli tuto nelehkou etapu života.

Pro spoustu z nás byla škola jen věc. Budova, kterou musíme každodenně navštěvovat a sbírat vědomosti, o kterých jsme si často mysleli, že nám v životě stejně k ničemu nebudou. Ale stačí se

jenom trochu zamyslet a uvědomíme si, že za velkou většinu milých vzpomínek a nezapomenutelných zážitků vdčíme právě škole. Škole, kterou jsme tak často proklínali.

Těšili jste se na den, kdy vám váš třídní učitel předá do rukou vysvědčení a vy se tím definitivně rozloučíte nejen s učitelem, ale i se svými spolužáky a domů si odnesete pouze vzpomínky na ta nezapomenutelná léta strávená v jejich blízkosti? Jsem si jistá, že jenom několik lidí dokáže přesně odpovédět ano. Ano, těšili jsme se, ale bylo nám úzko při pomýšlení, že už spolu nikdy nebudeme sedět v lavicích, ve společné třídě, v báječném kolektivu...

I přes skutečnost, že si odtud odneseme tolik vědomostí, domů přijdeme s prázdnýma rukama. Ale nezapomeneme. Vždyť kdo by se občas nechtěl vrátit zpátky do lavice a s nedočkavostí v očích očekávat zvonění ohlašující přestávku? Takových lidí se nenajde mnoho.

Naše „díky“ by mělo směřovat především k učitelům, kteří nám pomohli dostat se ke dveřím života. Nebyla to cesta růžovým sadem, často jsme prolézali bažinami a prodírali se trny, ale dokázali jsme to. Jsme u dveří, které dělí dětský svět plný snů od reality, a naposledy se otáčíme... Sladké dětství nám začíná hořknout na jazyku a pod víčka se nám vedrala první malá slzička. Je maličká, ale jen ona ví, proč pláčeme. Už není vidět – uschla na tváři a přesto se naše oči pořád lesknou. Snažíme se to skrýt, i když víme, že je to nemožné. Pomalu zavíráme dveře za dětstvím, krůček za krůčkem odcházíme a jsme smutní, protože víme, že není cesty zpět.

Jsou věci, na které se nezapomíná. A mezi ně patří i vzpomínky na naši školu. Na tu budovu, kterou jsme navštěvovali s nechuťí a odporem. Ale já věřím, že se sem jednou vrátím. Kdo ví, třeba sem jednou povedu i svoje děti...

Radka Burešová, 9.A

A nakonec slovo učitele:

Po přečtení vašich slohových prací jsem si řekla: „A pak že naši žáci nejsou chytrí a odvážní. Jsem ráda, že posíláme do života přemýšlivé lidi, kteří se umí vyjádřit.“

Dagmar Palečková

TALENTÁRIUM

BÁSNICKÉ POKUSY 9.E

Sen

Když večer do postele uléhám,
na vše to krásné, co bylo, vzpomínám.
Byli jsme spolu ty a já
a já byla jenom tvá.

Přála bych si vrátit vše,
ze všeho nejvíc, nadevše.
Skutečnost je ovšem jiná,
já jsem sama osamělá.

Jsi všemi obletovaný,
ale přitom úplně osamocený.
Nemáš už nikoho, jsi sám,
srdce a přátelství ti podávám.

Mám tě ještě ráda,
ale už jen jako kamaráda.
Třeba někdy v budoucnu
se vedle tebe zase ocitnu.

Vzpomínka

Je tichý, krásný letní čas,
všechno již usíná,
ale mé srdéčko
na tebe vzpomíná.

Až uvidíš měsíček,
co po nebi pluje,
vzpomeň si na dívku,
která tě miluje.

Láska

Láska je peklo a nebe,
ve kterém najdu snad i tebe.
Láska je světlo a tma,
v ní budu navždy jen tvá.

Láska je Země a vesmír,
s ní připadám si jak létající Čestmír.
Láska je bílá a černá,
jen jí budu vždycky věrná.

Láska je pryskyřice,
co nádherně v lese voní,
láska je opak všeho,
vína i odpuštění.

Láska

Proč se láska jmenuje láska?
V hlavě mi vězí zvláštní otázka.
Dokázala bych jí dát tolik krásných jmen,
možná hodně, nožná několik jen.
Co třeba slabost, když podlamují se ti kolena,
anebo žárlivost, když je tvá láska míle vzdá-
lená,
nebo jen úsměv, radost a ohlazení,
copak to taky láska není?

Slivovice

Budu ji milovat stále více,
dokud poroste kukuřice,
lásko má,
lásko má,
lásko má.

Dokud budou znít ptačí hlasy
a porostou zlaté obilné klasy,
lásko má,
lásko má,
lásko má.

Dokud bude stále hezky
a porostou mé drahé švestky,
slivovice má,
slivovice má,
lásko jediná.

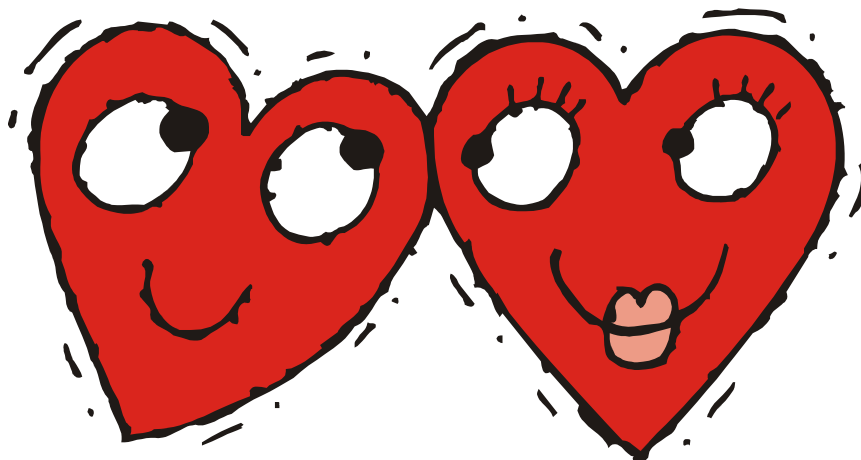
Ty

V pokoji tu sedíš,
z okna něžně hledím.
Vzpomínám jen na tebe,
teď se dívám na nebe.

Je smutné dívat se zpátky,
loučili jsme se každé pátky.
V pondělí jsme se opět shledali
a ruce jsme si podali.

Byl jsi jediný,
kterého jsem milovala,
byl jsi jediný,
kterém jsem srdce dala.

Byl jsi jediný,
kdo ho na dvě části rozdělil,
byl jsi jediný,
kdo v slzy mé oči proměnil.

EXKURZE DO PRAHY

...ANEŽ CO LZE VIDĚT V PRAZE ZA JEDEN DEN

V pondělí 30.dubna jsme jeli společně s celou třídou na exkurzi do Prahy. Jely s námi i ostatní páté třídy. Všichni jsme se sešli před Kulturním domem. Odjízďeli jsme dvěma autobusy a vyjeli jsme v 7.30 hodin. Cesta se nám líbila. Velmi jsme se tam těšili. Nikomu nebylo špatně. V pořádku jsme dorazili až do Prahy. Příjezd byl asi v 10.15 hodin.

Nejprve jsme šli na Loretu. Je to nádherná zvonkohra, která se skládá asi ze 16 zvonů a zvonků. Ty hrají nádhernou melodii. Dále jsme šli před Pražský hrad. Tam jsme čekali asi půl hodiny. Byli jsme strašně zpocení, protože přímo na nás svítilo slunce. Ale nakonec jsme se konečně dočkali. Viděli jsme slavnostní střídání stráží. Naše cesta pokračovala procházením nádvořími Pražského hradu. Na třetím nádvoří je katedrála sv. Víta, která se stavěla 600 let. Katedrála má nádherná okna zdobená malými sklíčky (vitrážemi). Viděli jsme spoustu krásných hrobek např. Karla IV. a všech jeho čtyř manželék.

Poté jsme byli ve Zlaté uličce a na Daliborce. Bylo tam spousta obchůdků s různým drahým zbožím. Další námi navštívenou památkou byl Karlův most. Na Karlově mostě byl jeden stánek vedle druhého. Mohli jsme zde koupit suvenýry, ale jako všude byly drahé (v Praze se nedostanete k ničemu levnému!). Taky jsme měli krásný výhled na řeku Vltavu a lodní restaurace. A viděli jsme i sochy umístěné na okrajích mostů. Je to opravdu hezká památka.

Potom jsme šli na Staroměstské náměstí a Staroměstskou radnici. Čekali jsme asi 5 až 10 minut a potom jsme ani nestačili sledovat apoštoly, kteří se nám ukázali asi na minutu. Přesto máme pěkné zážitky. Potom jsme zašli do muzea voskových figurín. To bylo asi jediné místo, kde prodávali levné suvenýry. Měli tam osobnosti od kněžny Libuše až po Václava Havla, Daniela Hůlku a Helenu Vondráčkovou. Nejvíce se mi líbila princezna Diana, ale jinak to tam bylo všechno hezké. No a po muzeu voskových figurín jsme jeli metrem. Metro je sice velmi rychlé a pohodlné, ale zvenku vypadá příšerně - je počmárané. Když však sedíte uvnitř, je to pěkný pocit.

A potom už přišel návrat domů. Byli jsme unavení, ale zato jsme toho spoustu viděli. Poslední zastávka byla v McDonaldu, kde jsme „splácali páté přes deváté“. Prostě si většina z nás dala hranolky (někdo i Happy meal), coca-colu a zmrzlinu. Nakonec jsme se klouzali na skluzavce.

Cesta zpátky mi připadala strašně dlouhá, ale nakonec jsme dorazili opět před Kulturní dům v Novém Městě na Moravě. Příjezd byl asi v 19.20 hodin. Myslím, že všichni jsme měli hezké zážitky a byli jsme velice unavení.

Eva Bukáčková, 5.B

CHUTNÁ VÁM V NAŠÍ JÍDELNĚ?

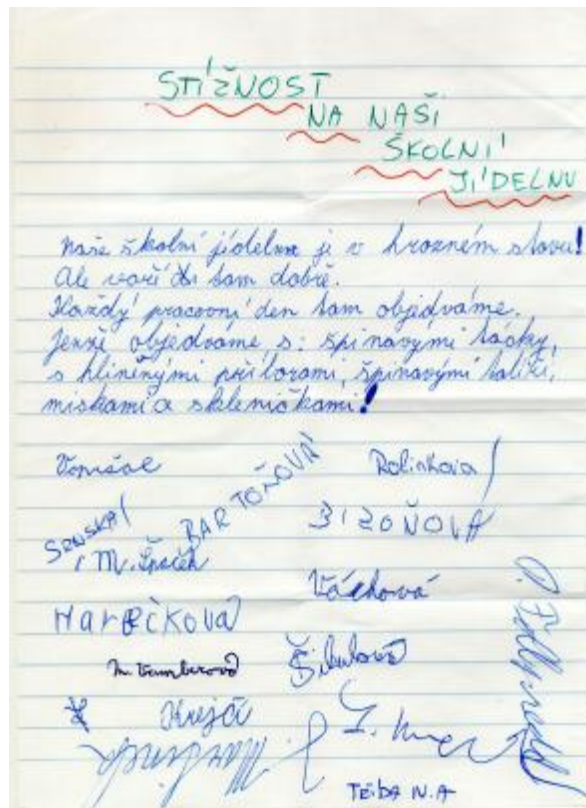
NÁZORY ŽÁKŮ DVOU TŘÍD NAŠÍ ŠKOLY V PŘESNÉM ZNĚNÍ

Chtěli by jsme jménem celé třídy 7.A po-
děkovat školní jídelně i kuchařkám, že
skvěle vaří. Něco se nám však nelíbí. Vět-
šinou když má být na pití mléko, už na nás
nezbyde a kuchařky ho vymění za čaj.

Myslíme, že by bylo lepší kupovat více
toho mléka, protože kdyby zbylo, tak ho
můžou použít jindy. Zároveň nám vadí
hliníkové přístroje. Doufáme, že budou
přítí školní rok nové přístroje.

JMÉNEM TŘÍDY 7.A:

Srnská, Ptáčková, Juříčková, Jurmanová,
Beranová, Petrová, Michková, Pařilová,
Švanda, Filipová, Jakšič, Kalinová, Mar-
taus, M. Bena, J. Pohanka, Šustáček

NOSTRADAMOVA PROROCTVÍ

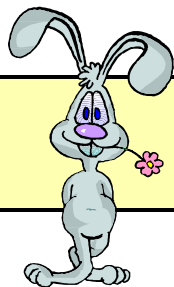
ZNÁTE SLAVNÉHO PROROKA?

Věštby francouzského jasnovidce ze 16. století Michela de Notre-Dame (ve světě známějšího jako Nostradamus), sídlícího v Saint Rémy, se tisknou již přes 500 let a v počtu vydání je předčí pouze Bible. Zastánci těchto proroctví jsou přesvědčeni, že Nostradamus přesně předpověděl mnohé významné události v Evropě i jinde, včetně Hitlerova vpádu do Polska, velkého požáru Londýna a nedávné občanské války v Jugoslávii. Skeptikové se domnívají, že takováto „přesnost“ pouze odráží silný vliv zpětného pohledu na historii, který se projevuje v překladech Nostradamových předpovědí a v interpretaci těchto překladů.

Základní problém spočívá ve faktu, že Nostradamus, aby se vyhnul možnému obvinění z čaroděj-
nictví, úmyslně skryl skutečný význam svých vizí do chaosu nejasnosti a nesrozumitelnosti. Dílo se
skládá z 965 čtyřverší psaných podivnou směsí latiny, řečtiny, francouzštiny a Nostradamovy rodné
provensálské; jejich formulace je záměrně mnohoznačná, vyskytují se v nich četné novotvary,
které jinde neexistují, a časová posloupnost čtyřverší je neuspořádaná.

Překlady a interpretace se nevyhnutelně značně liší; leckterá pasáž může připouštět několik zcela rozdílných výkladů. Dokonce jedno ze srozumitelnějších míst, které vypovídá o záhubě obyvatel Londýna hromy a blesky, lze různě interpretovat - jako předpověď smrti mučedníků, které nechala upálit královna Marie I., velkého londýnského požáru nebo bitvy o Anglii roku 1940.

K radostem a požitkům, které nám Nostradamus předpovídá na konec 20. století, patří další světová válka (kterou Evropa prohraje) a zdecimování evropské populace strašnou epidemií. Přesné proctví, nebo výplod obrazotvornosti překladatele? To zjistíme velmi brzy.

ZAJÍMAVÝ ŽIVOČICHOPIS

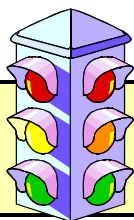
HOMOLICE – PŘEKRÁSNÍ ZABIJÁCI HAVAJSKÝCH MOŘÍ

V mořích (především okolo ostrova Havaj) jsou různé mušle a škeble. Některé jsou býložravé a jiné dravé.

Tento typ škeblí – homolic – se živí lovem drobných měkkýšů a dokonce i drobných ryb. Používají k lovu drobné „šípy“, které vystřelují po kořisti až na vzdálenost několika metrů. Vzhledem k rychlosti a velikosti kořisti jsou šípy napaštěny prudkým jedem, který zabíjí malé živočichy okamžitě. Většina homolic se tímto jedem i brání – i proti člověku, který je tak neopatrný a dotkne se jich. Jejich jed zabíjí během dvou až čtyř hodin – člověk se udusí. Tito dravci jsou dlouzí až 25 cm a jejich ulity se kdysi cenily na desítky tisíc dolarů. I dnes stojí jejich schránky – nádherně zbarvené – i 1000 amerických dolarů.

Nejjedovatějším zabijákem druhu homolic je *Conus geographus* (obrázek), proti jehož jedu nebyl ještě vyvinut protijed a smrt, která nastává během několika minut, je neodvratná. Člověk se udusí. Jejich jed se dosud nepodařilo analyzovat.

SEM-TAM-FÓR

- ┃ Policajt si koupí nový dům a k tomu velkou zahradu. Přijde k němu na návštěvu soused a povídá mu:
„No, máte to tu pěkný. Sem si můžete píchnout růže, tady si dejte třeba záhon cibule a tady, tady by se hodily třeba brambory a tady můžete mít třeba

slepice.“

Po čase soused vyzvídá:

„Tak co, jak se daří té vaší zahrádce?“

„Všechno roste, klíčí a kvete jedna radost, sousede, jenom ty slepice... Nedal jsem já je moc hluboko?“

- J** Kapitán chce dát Dežovi co nejlehčí práci a tak ho pošle hlídat před kasárna. Potom musí odjet. Když se vrátí, ptá se:
 Tak co je nového Dežo?
 Nic, co by bylo. Lopatu jsem zlomil.
 Jak lopatu, proč?
 To když sem psa zakopával.
 Jakého psa proboha?
 Toho co hasiči přejeli.
 Hasiči? Kdy, kde?
 No muniční sklad vybuchl.
 A to mi tady říkáš tak pomalu, že to z tebe musím tahat!?
 No, řeknu vám to hned a vy se zastřelíte jako major, ne?
- J** Blondýnka a brunetka se spolu dívají na zprávy v šest hodin. Tam zrovna jeden sebevrah stojí na zábradlí mostu a chce skočit dolů.
 „Vsaď se,“ říká brunetka, „že neskočí!“

„A vsaď se,“ říká blondýnka, „že skočí!!
 Tak se vsadí o stovku a sebevrah skočí.
 Blondýnka vytahuje peníze a brunetka zavrtí hlavou a říká: „Jsi moje kamarádka, musím se ti k něčemu přiznat - já už viděla zprávy v pět, a tak vím, jak to dopadlo.“
 Blondýnka na to: „Já se ti musím taky k něčemu přiznat. Já jsem ty zprávy v pět hodin viděla taky, ale v životě by mě nenapadlo, že skočí ještě jednou!!“

- J** Dobrý den, vážení cestující. Jsme nesmírně rádi, že jste si vybrali právě naši leteckou společnost. Děkujeme vám. Když se podíváte dolů, měli byste vidět pod sebou překrásnou scenérii mořské hladiny... A to bílé dole, kdepak, to nejsou obláčky, nýbrž padáky naší posádky, která se s vámi tímto loučí a přeje vám příjemný zbytek letu...

REJ ČARODĚJNIC

LETECKÝ DEN NA POMETLECH

Poslední dubnový den patří již tradičně čarodějnicím a jejich tajemným rejům. Nic na tom nemění ani moderní doba s nadzvukovými letadly a kosmickými raketami – třicátého dubna prostě čarodějnice vytáhnou z kůlny svoje košťata, letmo zkontrolují jejich technický stav, pak je nakopnou a hurá na čarodějnický sněm. Ještě štěstí, že to bývá pouze jednou za rok, protože jinak by bylo nad našimi hlavami poněkud přepometlováno. I tak už je na některých lidech znát, že asi někdy při leteckém dnu dostali koštětem přímý zásah.

Letošní den čarodějnic se nevyhnul ani naší škole. Přiletělo jich hned několik a neměly nic jiného za lubem, než se o přestávce proletět po chodbách a třídách naší školy.

Byly to však obdivuhodně slušné čarodějnice, které přišly nejprve požádat pana ředitele, zda by si mohly na chvíli pronajmout školní vzdušný koridor. V zájmu správného průběhu posledního dubnového dne jim pan ředitel vyhověl, a tak je docela možné, že jste se s nimi ve škole potkali i vy.

MNOHO NEVŠEDNÍCH ZÁŽITKŮ O PRÁZDNINÁCH

PŘEJE VÁŠ **PUCLÍK**

Redakční rada děkuje paní učitelce Palečkové za celoroční přízeň, kterou věnovala našemu časopisu a díky které jste se mohli na jeho stránkách setkat se spoustou zajímavých článků a příspěvků.

Naše poděkování patří i všem ostatním přispěvatelům, kteří obsah časopisu jakkoliv obohatili.

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 10 – červen 2001

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Michaela Niesnerová, Marie Buřvalová, Anna Chytková, Miroslava Tichá

puclik@nmnm.cz

Číslo 10 vyšlo 12. června 2001 v nákladu 25 výtisků